

Účastníci původního řízení

Žalobce: FN

Žalovaní: Universiteit Antwerpen, Vlaamse Autonome Hogeschool Hogere Zeevaartschool, PB, ZK, NG, ZN, UM

Výrok

- 1) Ustanovení 4 bod 1 rámcové dohody o částečném pracovním úvazku uzavřené dne 6. června 1997, která je přílohou směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o Rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, ve znění směrnice Rady 98/23/ES ze dne 7. dubna 1998, musí být vykládáno v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě a vnitrostátní praxi, podle nichž je nezávislý akademický pracovník vykonávající pedagogickou činnost na plný úvazek automaticky jmenován na dobu neurčitou, a to bez objektivního důvodu kromě skutečnosti, že uvedenou činnost vykonává na plný úvazek, zatímco nezávislý akademický pracovník vykonávající pedagogickou činnost na částečný úvazek je buď jmenován na dobu neurčitou, nebo jmenován na základě služebního řádu na dobu určitou.
- 2) Rámcová dohoda o částečném pracovním úvazku uzavřená dne 6. června 1997, která je přílohou směrnice 97/81, ve znění směrnice 98/23, musí být vykládána v tom smyslu, že pro zaměstnavatele, který přijímá pracovníka na částečný úvazek, nestanoví žádný požadavek na způsob výpočtu procentního podílu, který představuje tento částečný úvazek oproti plnému úvazku, pokud jde o srovnatelnou činnost.

(¹) Úř. věst. C 313, 21.9.2020.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 5. května 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesichtshof – Rakousko) – EB, JS, DP v. Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau (BVAEB)

(Věc C-405/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Článek 157 SFEU – Protokol (č. 33) – Rovné zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání – Směrnice 2006/54/ES – Článek 5 písm. c) a článek 12 – Zákaz nepřímé diskriminace na základě pohlaví – Systém sociálního zabezpečení pracovníků použitelný po datu stanoveném v tomto protokolu a článku 12 – Starobní důchody úředníků – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví roční valorizaci starobních důchodů – Degresivní valorizace v závislosti na výši starobního důchodu, přičemž nad určitou výší se valorizace neprovádí vůbec – Odůvodnění“)

(2022/C 244/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobci: EB, JS, DP

Žalovaná: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau (BVAEB)

Výrok

- 1) Protokol (č. 33) k článku 157 SFEU, připojený ke Smlouvě o FEU, a článek 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání musí být vykládány v tom smyslu, že časové omezení účinků zásady rovného zacházení pro muže a ženy stanovené v těchto ustanoveních se neuplatní na vnitrostátní právní úpravu stanovící roční valorizaci starobních důchodů vyplácených v rámci systému sociálního zabezpečení pracovníků, která je použitelná po datu uvedeném v těchto ustanoveních.

- 2) Článek 157 SFEU a čl. 5 písm. c) směrnice 2006/54 musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví roční degresivní valorizaci výše starobních důchodů státních úředníků v závislosti na této výši, přičemž nad určitou výši důchodu se valorizace neprovádí vůbec, v případě, že tato vnitrostátní právní úprava nepříznivě ovlivňuje výrazně vyšší podíl příjemců mužského pohlaví než příjemců ženského pohlaví, za předpokladu, že tato úprava sleduje soudržným a systematickým způsobem cíle zajištění udržitelného financování starobních důchodů a snížení rozdílů mezi úrovní důchodů financovaných státem, aniž překračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.

(¹) Úř. věst. C 378, 9.11.2020.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 5. května 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de La Coruña – Španělsko) – Banco Santander, SA v. J.A.C., M.C.P.R.

(Věc C-410/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2014/59/EU – Řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků – Obecné zásady – Článek 34 odst. 1 – Rekapitalizace z vnitřních zdrojů – Účinky – Článek 53 odst. 1 a 3 – Odpis kapitálových nástrojů – Článek 60 odst. 2 první pododstavec písm. b) a c) – Články 73 až 75 – Ochrana práv akcionářů a věřitelů – Směrnice 2003/71/ES – Prospekt zveřejňovaný při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování – Článek 6 – Nesprávná informace v prospektu – Žaloba na náhradu škody podaná po přijetí rozhodnutí o řešení krize – Žaloba na prohlášení neplatnosti smlouvy o nabytí akcií podaná proti univerzálnímu právnímu nástupci úvěrové instituce, jež je předmětem rozhodnutí o řešení krize“)

(2022/C 244/08)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de La Coruña

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Banco Santander, SA

Žalovaní: J.A.C., M.C.P.R.

Výrok

Ustanovení čl. 34 odst. 1 písm. a), čl. 53 odst. 1 a 3 ve spojení s čl. 60 odst. 2 prvním pododstavcem písm. b) a c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012, musí být vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby po úplném odpisu akcií základního kapitálu úvěrové instituce nebo investičního podniku v režimu řešení krize podaly osoby, které nabyly akcie v rámci veřejné nabídky úpisu učiněné touto institucí nebo tímto podnikem před zahájením tohoto postupu řešení krize, proti uvedené instituci nebo uvedenému podniku anebo proti subjektu, který se stal jejím/jeho právním nástupcem, žalobu na náhradu škody z důvodu informací uvedených v prospektu podle článku 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/11/ES ze dne 11. března 2008, nebo žalobu na prohlášení neplatnosti smlouvy o úpisu těchto akcií, která má s ohledem na svůj zpětný účinek za následek vrácení protihodnoty uvedených akcií, spolu s úroký ode dne uzavření této smlouvy.

(¹) Úř. věst. C 423, 7.12.2020.